

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIX. — Wydana i rozesłana dnia 8 lipca 1881.

68.

Ustawa z dnia 7 czerwca 1881,

o uwolnieniu od stępli, taks i podatku dochodowego, służącym członkom siły zbrojnej w razie uruchomienia.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Gdy siła zbrojna albo jej część zostanie w celach wojennych uruchomiona, wszyscy należący do c. k. wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej — wszelkiego stopnia i broni, wszakże w granicach w §. 2 zakreślonych — są osobście wolni od opłaty należytości, którym podlegają potwierdzenia odbioru wszelkich dochodów, jakie w skutek swego stanowiska wojskowego od rządu pobierają.

§. 2.

Uwolnienie to poczyna się od dnia, w którym osoby wzmiankowane nabędą prawa do dodatku polowego a względnie, jeżeli zostają w służbie u Władz wojskowych, komend, w oddziałach i zakładach, znajdujących się w twierdzach, od dnia, w którym dowódcy twierdzy prawa do dodatku polowego nabędą.

Uwolnienie to ustaje od dnia, w którym co do osób interesowanych — bądź pojedynczo, bądź łącznie z korpusem wojska, do którego należą — uruchomienie zostanie zniesione.

§. 3.

Uwolnienie od opłat, w §. 1 ustanowione, rozciąga się w razie uruchomienia także:

- a) na osoby, należące do zwołanego pospolitego ruszenia i do korpusów ochotniczych, gdyby na czas wojny były utworzone;

- b) na wszystkich wojskowych, należących już w czasie pokoju do korpusów po wojskowemu uorganizowanych (żandarmeryi, zakładów stadnin itd. itd.), przeznaczonych do pełnienia służby w uruchomionych częściach siły zbrojnej, tudzież w pospolitem ruszeniu i korpusach ochotniczych; jakoteż
- c) na nienależących do związku armii, lecz pełniących służbę bezpośrednio w zarządzie wojskowym i na sług rządowych cywilnych, tudzież na inne osoby cywilne, pełniące obowiązki w armii polowej
- co do płac, należących się im według przepisów z etatu wojskowego, a mianowicie:

ad a) i *c)* na czas zwolania, a względnie pełnienia obowiązków; *ad b)* na czas oznaczony w §. 2.

§. 4.

W ciągu czasu, w którym osobom w §§. 1 i 3 wymienionym, służy uwolnienie od opłaty należności, osoby te uwolnione są także od opłaty taks służbowych i stopniowych, przypadających według patentu o taksach z d. 27 stycznia 1840 i według najwyższego postanowienia z d. 21 lipca 1853 (Dz. u. p. Nr. 121).

Uwolnienie to odnosi się do wszystkich rat taksy, które od płac, należących się tym osobom z etatu wojskowego, przypadną w czasie wyżej oznaczonym, na który rozciąga się uwolnienie od należności (§§. 2 i 3).

§. 5.

W tej samej rozciągłości i na ten sam czas, na który uwalnia się od taks (§. 4), wolne są także płace służbowe, należące się z etatu wojskowego osobom w §§. 1 i 3 wzmiankowanym od podatku dochodowego, zaprowadzonego patentem z dnia 29 października 1849 (Dz. u. p. Nr. 439).

§. 6.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

§. 7.

Wykonanie ustawy niniejszej polecam Ministrowi skarbu, który w tej mierze porozumieć się ma z wspólnym Ministrem wojny i z Ministrem obrony krajowej.

Schönbrunn, dnia 7 czerwca 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

69.

Dokument koncesyi z dnia 15 czerwca 1881,

na kolej żelazną parową ze Studzienki do Strambergu.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austriacki; Wielki Księżę Krakowski, Księżę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górnio i Dolno Szląski; Wielki Księżę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; książecony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy bracia Guttmannowie hurtownicy podali prośbę o udzielenie im koncesyi na budowę i utrzymanie w ruchu kolei miejscowej od stacyi n. uprzyw. kolei północnej cesarza Ferdynanda w Studziencie do Strambergu, przeto ze względu na ogólną pożyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać proszącym koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustawy z dnia 25 maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 56), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy koncesyonaryuszom prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako miejscowa ze szlakiem normalnym od stacyi n. uprzyw. kolei północnej cesarza Ferdynanda do Strambergu.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny zapewnia się następujące ulgi:

- a) uwolnienie od stępli i opłat od wszelkich umów, wpisów hipotecznych, podań i jakiegokolwiek innych dokumentów, tyczących się zebrania kapitału i zabezpieczenia odsetków, jakoteż ruchu aż do czasu otwarcia ruchu, tudzież od dokumentów, tyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu;
- b) uwolnienie od stępli i opłat pierwszej emisji akcyj i obligacyj z prawem pierwszeństwa, tudzież kwitów tymczasowych i wpisu hipotecznego obligacyj z prawem pierwszeństwa, jakoteż od opłat za przeniesienie własności zakupionych gruntów;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego i od opłat stęplowych od kuponów, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na lat trzydzieści (30), licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Koncesyonaryusze obowiązani są rozpocząć budowę kolei natychmiast, ukończyć ją najpóźniej w przeciągu sześciu miesięcy, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, złożą mają koncesyonaryusze kaucyą w sumie tysiąc (1.000) złotych w tych papierach, w których wolno lokować fundusze sieroce.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanych nadaje się koncesyonaryuszom prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszom do wybudowania wszelkich odnóg, prowadzących do zakładów przemysłowych, gdyby Rząd uznał potrzebę wybudowania takich kolei ze względu na dobro publiczne.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej, zastosować się powinni koncesyonaryusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyi, do warunków koncesyjnych, jakie ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i porządku ruchu kolei z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą. Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa przepisanych w porządku ruchu kolei żelaznych o ile ze względu na zmniejszenie chyżości największej, ministerstwo handlu uzna to za możliwe, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które wyda ministerstwo handlu.

§. 6.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu Spółki akcyjnej, albo przelania praw i obowiązków z koncesyi niniejszej wynikających na Spółkę akcyjną już istniejącą.

Utworzyć się mająca Spółka akcyjna wchodzi we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów.

Statut Spółki, jakoteż formularze na akcyje i obligacye z prawem pierwszeństwa podlegają zatwierdzeniu Rządu.

Obligacye z prawem pierwszeństwa nie mogą być wypuszczone dopóty, dopóki z wykazów, które rząd ma zbadać, nie okaże się, że dochody czyste kolei rzeczywiście osiągnięte i za zapewnione uważać się mogące, wystarczą na ich oprocentowanie i umorzenie.

§. 7.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne, na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, po upływie zaś tego czasu traci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przereczonego czasu, gdy określone w §fie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie będą dopełnione,

o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §. 11 lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne a mianowicie wstrząśnieniami politycznymi i finansowemi.

§. 8.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei ukoncesyonowanej po ich wybudowaniu i otwarciu na nich ruchu w każdym czasie, a w tym razie wynagrodzi koncesyonaryuszów gotówką.

Dla oznaczenia ceny odkupu obliczone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu lat siedmiu przed rzeczywistą chwilą odkupu, z tego stracone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i policzony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

Gdyby jednak średni dochód czysty w ten sposób obliczony nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, która potrzebna jest do oprocentowania po 5 od sta i umorzenia kapitału zakładowego imiennego, przez Rząd zatwierdzonego, w przeciągu okresu koncesyjnego, natenczas ta suma roczna uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu. W przereczony sposób postąpi się także w tym przypadku, gdyby kolej odkupiona być miała przed końcem siódmego roku ruchu.

Celem wynagrodzenia koncesyonaryuszów, administracya państwa, podług własnego wyboru, albo płacić im będzie rentę, wyrównywającą powyższym dochodom średnim a względnie najmniejszym, którą odbierać będą w ratach półrocznych dnia 1 stycznia i dnia 1 lipca każdego roku aż do upływu okresu koncesyjnego, albo zapłaci im jednorazowo sumę, odpowiadającą policzalnej, na podstawie oprocentowania po pięć od sta wymierzonej, wartości kapitałowej rat rocznych, które od chwili odkupu kolei wypadaloby płacić aż do upływu okresu koncesyjnego.

Sumę kapitału zakładowego imiennego poddać należy zatwierdzeniu Rządu.

Gdyby po upływie pierwszego roku ruchu jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta stąd poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia, w posiadanie i używanie kolei obecnie koncesyonowanych, ze wszystkimi do niej należącemi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materyałów.

§. 9.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanych, i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy i zapasy materyałów (§. 8).

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 8) zatrzymają koncesyonaryusze na własność utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa fundusz zasobny i należące się im aktywa, tudzież te osobne

zakłady i budynki, z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił ich z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 10.

Rząd ma prawo przekonywać się czy budowa kolei i urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale i zarządzić aby wadliwościom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wydelegować urzędnika do wglądania w zarząd.

Komisarz przez Rząd ustanowiony, mocen jest bywać na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacji działającej jako dyrekeya przedsiębiorstwa kolei żelaznej, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszać uchwały i rozporządzenia sprzeciwiające się ustawom lub statutom spółki albo publicznemu dobru.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolei, niniejszem ustanowiony, koncesyonaryusze nie są obowiązani płacić skarbowi państwa wynagrodzenia, również uwalnia się koncesyonaryuszów od opartego na §fie 89ym Porządku ruchu kolei z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852) obowiązku wynagradzania nadwyżki kosztów dozoru policyjnego i eraryalnego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokali urzędowych.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia, ponawiało się naruszenie lub zaniedbanie obowiązków w dokumencie koncesyi lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiedzialającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej, i nadając koncesyonaryuszom prawo uciekania się do Naszych sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami, w niej zawartemi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dnia piętnastego miesiąca czerwca, w roku zbawienia tysiąc ósmset ósmdziesiątym pierwszym, Naszego panowania trzydziestym trzecim.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

70.**Ustawa z dnia 20 czerwca 1881,**

zmieniająca §. 5 ustawy z dnia 9 kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 46) o płacach profesorów w szkołach średnich przez Rząd utrzymywanych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

Artykuł I.

Uchyła się terazniejszą osnowę §. 5 ustawy z dnia 9 kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 46) o płacach profesorów w szkołach średnich przez Rząd utrzymywanych i tenże opiewać ma na przyszłość, jak następuje:

„Jeżeli kto, po uzyskaniu zupełnego upoważnienia do nauczania aż do stanowczego umieszczenia się w służbie rządowej, pełnił w publicznej szkole średniej lub seminaryum nauczycielskiem, utrzymywanem przez Rząd, lub, jeżeliby wzajemność była przestrzegana (§. 11), utrzymywanem przez gminę albo kraj, obowiązki pomocnika (suplenta), w zakresie wyrównywającym obowiązkom nauczyciela, czas, wysłużony na tem stanowisku, może być policzony do wymierzenia emerytury.“

„W przypadkach, zasługujących na szczególne względy, policzony być może także czas wprzód na temże stanowisku wysłużony, jakoteż czas, wysłużony przed przerwą, która nastąpiła bez winy lub przyczynienia się owejże osoby.“

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrowi wyznań i oświecenia.

Schönbrunn, dnia 20 czerwca 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Conrad-Eybesfeld r. w.

71.**Ustawa z dnia 22 czerwca 1881,**

o wykonaniu najpotrzebniejszego artystycznego przyozdobienia budynku rady państwa i przyzwoleniu większej dotacyi na urządzenia do opalania i wentylacji.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Na natychmiastowe rozpoczęcie najpotrzebniejszych robót w celu artystycznego przyozdobienia budynku rady państwa a mianowicie na frontonie głównym od strony Ringstrasse, jakoteż na obu bocznych frontonach, tudzież na kupno modeli i na przyozdobienie wnętrza sal posiedzeń, wyznacza się sumę 1,000.000 złotych.

§. 2.

Na powiększenie kosztów urządzenia opalania i wentylacji w budynku rady państwa, wyznacza się sumę 100.000 złotych.

§. 3.

Dotacje, wyznaczone w §§. 1 i 2, żądane być mają, począwszy od 1883 r., ratami rocznymi, które wyznaczane będą stosownie do postępu robót przez umieszczenie ich w preliminarzu państwa a kwoty już wprzód potrzebne, wziąć należy tymczasowo z dotacji, wyznaczonej na budowę tego budynku.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Bruk nad Litawą, dnia 22 czerwca 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

72.

**Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia
30 czerwca 1881,**

o przyłączeniu gminy katastralnej Talin do okręgu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego piseckiego w Czechach.

Osada i gmina katastralna Talin, która ma być oddzielona od gminy miejscowej Myšeneč w okręgu Sądu powiatowego wodniańskiego i przyłączona do gminy miejscowej Pasieki w okręgu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego piseckiego, będzie podlegała od dnia 1 sierpnia b. r. Sądowi delegowanemu miejsko-powiatowemu piseckiemu.

Pražák r. w.